

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/142/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7820204796
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Angelika Sopoligová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7820204796.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Angeliky Sopoligovej a členov senátu JUDr. Ľuboša Kunaya a JUDr. Petra Tutka v spore žalobkyne: D.. X. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom v I. X, zastúpenej JUDr. Ladislavom Csákóm, advokátom so sídlom v Rožňave, Hviezdoslavova 4 proti žalovanému: B. N., nar. XX.X.XXXX, bytom v Z., I. X, o ochranu osobnosti, o späťvzatie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 23.6.2021, doručeného Okresnému súdu Rožňava dňa 25.6.2021, po vydaní uznesenia Okresným súdom Rožňava č.k. 4C/64/2020-208 zo dňa 14. júla 2021

rozhodol:

P r i p ú š ť a späťvzatie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 23.6.2021, doručeného Okresnému súdu Rožňava dňa 25.6.2021, z r u š u j e uznesenie Okresného súdu Rožňava č.k. 4C/64/2020-208 zo dňa 14. júla 2021 a konanie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 23.6.2021, doručeného Okresnému súdu Rožňava dňa 25.6.2021, z a s t a v u j e.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Rožňava (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) uznesením označeným v záhlaví návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

2. V odôvodnení hore uvedeného uznesenia súd prvej inštancie uviedol, že žalobkyňa podala na súd dňa 28.12. 2020 žalobu, kde žiada, aby súd uložil žalovanému: I. Žalovaný je povinný do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku písomne sa ospravedlniť žalobkyni doporučeným listom adresovaným k jej rukám na adresu jej pracoviska SNM - Múzeum Betliar, Kaštieľ Betliar so sídlom Kaštieľna 6, 049 21 Betliar nasledovného znenia: "Vážená D.. X. D., týmto odvolávam výroky prednesené na Vašu adresu a ktorými som Vás označil za neslušnú, nepokornú, arogantnú, pohrdajúcu prácou a výsledkami iných, lakomú, závistlivú osobu, ktorá mnohým veciam nerozumie a ktorá má povrchné vedomosti a kradne z môjho duševného vlastníctva a že ste neskúsená, máte arogantné vystupovanie nehodné pracovníka pôsobiaceho v oblasti kultúry, že ste ľudsky a odborne neschopná a nekompetentná zastávať funkciu riaditeľa múzea a nemáte predpoklady ani na rádovú prácu v kultúre a na úseku ochrany a zachovávaní kultúrneho dedičstva, pretože tieto tvrdenia nie sú pravdivé a ospravedlňujem sa Vám za ne." II. Žalovaný je povinný do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku písomne sa ospravedlniť žalobkyni doporučeným listom adresovaným D.. Y. E., generálnemu riaditeľovi SNM na adresu jeho pracoviska: Vajanského nábr. 2, 810 06 Bratislava nasledovného znenia: "Vážený pán generálny riaditeľ D.. Y. E., týmto odvolávam výroky, ktoré som predniesol v liste datovanom 24. 4. 2019 a ktorý list som poslal Vám a ktorými výrokmi som označil D.. X. D., riaditeľku Múzea Betliar za neslušnú, nepokornú, arogantnú, pohrdajúcu prácou a výsledkami iných, lakomú, závistlivú osobu, ktorá mnohým veciam nerozumie, pretože tieto tvrdenia nie sú pravdivé a ospravedlňujem sa za ne." III. Žalovaný je povinný do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku sa ospravedlniť žalobkyni na stránkach a skupinách sociálnej siete Facebook s názvom "Fanny/Franciska", "Aristokracia na Slovensku", "Várbarátok", "ROŽŇAVA a OKOLIE sú SPOLU!", "Krasznahorka várának megmaradásáért és megújulásáért", "Krasnohorské Podhradie a hrad Krásna Hôrka na starých fotografiách" zverejnením príspevku tohto znenia: "Vážená pani riaditeľka Múzea Betliar Mgr. X. D., týmto odvolávam výroky, ktoré som predniesol na Vašu adresu

a ktorými som Vás označil za neslušnú, nepokornú, arogantnú, pohŕdajúcu prácou a výsledkami iných, lakomú, závistlivú osobu, ktorá mnohým veciam nerozumie a ktorá má povrchné vedomosti a kradne z môjho duševného vlastníctva a že ste neskúsená, máte arogantné vystupovanie nehodné pracovníka pôsobiaceho v oblasti kultúry, že ste ľudsky a odborne neschopná a nekompetentná zastávať funkciu riaditeľa múzea a nemáte predpoklady ani na rádovú prácu v kultúre a na úseku ochrany a zachovávanía kultúrneho dedičstva, pretože tieto tvrdenia nie sú pravdivé a ospravedlňujem sa Vám za ne." IV. Žalobkyni sa priznáva voči žalovanému právo na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným rozhodnutím po právoplatnosti tohto rozsudku.

3. Žalobu žalobkyňa odôvodňovala tým, že je riaditeľkou Slovenského národného múzea - Múzea Betliar, Kaštieľ Betliar so sídlom Kaštieľna 6 v Betliari, v okrese Rožňava. Žalovaný je fyzická osoba, ktorá -ako to o sebe tvrdí, sa zaujíma o kultúru a históriu v našom okolí. Žalobkyňa tieto jeho záujmy nerozporuje a hlboko rešpektuje, avšak je presvedčená o tom, že tieto jeho záujmy ho v žiadnom prípade neopravňujú k tomu, aby sa mohol hanlivo vyjadrovať k práci iných. Žalovaný sa však už veľmi dlhú dobu veľmi negatívne, urážajúco a hanlivo vyjadruje na jej adresu a k jej práci s tým, že v hrubom rozpore s dobrými mravmi, predovšetkým (nie však výlučne) prostredníctvom rôznych médií o nej rozširuje nepravdivé údaje, čím poškodzuje jej dobré meno a tým zároveň aj neoprávnene zasahuje do sféry jej osobnosti. V rámci týchto prejavov žalovaný o nej opakovane uvádza, že je neslušná, nepokorná, arogantná, pohŕdajúca prácou a výsledkami iných, že je lakomá, závistlivá, že mnohým veciam nerozumie; inde o nej uvádza, že má povrchné vedomosti, že kradne z jeho duševného vlastníctva, že je mladá a neskúsená, že má arogantné vystupovanie, ktoré nie je hodné pracovníka pôsobiaceho v oblasti kultúry, že je ľudsky a odborne neschopná a nekompetentná zastávať funkciu riaditeľa múzea, že nemá predpoklady ani na rádovú prácu v kultúre a na úseku ochrany a zachovávanía kultúrneho dedičstva, pričom sa jej priamo vyhráza, že o tomto jej "správaní" bude podrobne hovoriť na svojich prednáškach a že bude o tom písať rozsiahlo vo viacerých žánroch. Tieto nepravdivé informácie uviedol o. i. aj vo svojich listoch adresovaných môjmu nadriadenému, generálnemu riaditeľovi Slovenského národného múzea (v ďalšom len ako SNM) zo dňa 24. 4. 2019 a 7.5. 2019. Žalovaný ju rovnako verejne osočuje na sociálnej sieti Facebook (v ďalšom tiež ako "FB"), najmä na stránkach / skupinách FB s názvom Fanny/Franciska", "Aristokracia na Slovensku", "Várbarátok", "ROŽŇAVA a OKOLIE sú SPOLU!", "Krasznahorka várának megmaradásáért és megújulásáért", "Krasnohorské Podhradie a hrad Krásna Hôrka na starých fotografiách" a i. Žalovaný dokonca vytvoril sériu príspevkov, v ktorých či už priamo (uverejnením jej mena a jej tváre) alebo nepriamo (najčastejšie uvedením mojej funkcie) uvádza ďalšie nepravdivé tvrdenia v podobe o jej údajnej ľudskej a odbornej nepripravenosti, nespôsobilosti, o jej ním tvrdenej úplnej nekompetentnosti. Taktiež sa zmieňuje o akýchsi "záhadných okolnostiach" môjho menovania do funkcie, ktorú zastáva s tým, že údajne sa mala dostať na túto funkciu vďaka nejakému podvodnému, zmanipulovanému výberovému konaniu. Okrem toho o nej tvrdí, že sa správa nevzdelane, duševne chudobne, mimoriadne hlúpo a podlo. Navyše sa jej opätovne vyhráza tým, že tieto tvrdenia bude šíriť v textovej tlačenej a hovorenej podobe. Tieto vyhrážky v podstate aj naplnil, o čom jasne svedčia k žalobe pripojené príspevky zo sociálnej siete FB. Ďalej ju označuje za bábku, ktorou (pre moju ním tvrdenú neschopnosť) hýbe jej predchodca vo funkcii riaditeľa múzea Mgr. G. Y. V tomto konaní žalovaný pokračuje v podstate od jari r. 2019 až doposiaľ v zmysle svojich vyhrážok, čiže značne dlhú dobu, a to spôsobom, ktorým značne zvyšuje intenzitu svojho konania, keďže jeho nepravdivé výroky sprístupňuje veľkému, presne neurčiteľnému počtu osôb. Žalobkyňa nespochybňuje právo žalovaného verejne sa vyjadrovať a prezentovať svoj názor čo aj väčšiemu počtu osôb, hoci i na sociálnych sieťach a v médiách, avšak je tej mienky, že nikto tak nesmie konať na základe vymyslených, zavádzajúcich a zlomyseľných tvrdení, a už vôbec nie v rozpore s dobrými mravmi (osobitne nie v hrubom rozpore s nimi), pretože ani toto právo nie je nekonečné a je limitované minimálne osobnostnými právami iných. Považuje za nesporné, že žalovaný konaním, ktoré vyššie špecifikuje, nielenže zasiahol do sféry jej osobnosti, dotkol sa jej občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj jej dobrého mena, ale v tomto konaní neprestajne pokračuje. Nemôže byť ani len tých najmenších pochyb o tom, že predmetným konaním žalovaného bola v značnej miere znížená jej dôstojnosť a spoločenská vážnosť, o čom svedčia aj reakcie čitateľov označených stránok na sociálnej sieti, s odkazom na ust. § 11 Občianskeho zákonníka, ako aj ust. § 13 Občianskeho zákonníka, nakoľko tento stav nemôže žalobkyňa donekonečna tolerovať a uvedené zásahy do jej osobnostných práv najprv sa snažila vyriešiť aj podaním trestného oznámenia pre podozrenie zo spáchania trestného činu ohovárania podľa § 373 Trestného zákona z dôvodov uvedených v písomnom vyhotovení jej trestného oznámenia, ktoré rovnako pripojila k žalobe s tým, že orgány činné v trestnom konaní rovnako dospeli k záveru, že konanie žalovaného nie je v medziach zákona, žalovaný koná protiprávne a jeho konanie naplňuje pojmové znaky priestupku a

preto predmetná trestná vec, v ktorej bolo začaté aj trestné stíhanie za prečin ohovárania, uznesením vyšetrovateľky OR PZ v Rožňave, OKP, pod ČVS: ORP-205/2-VYS-RV-2020 zo dňa 11.09.2020 postúpil Okresnému úradu na prejednanie priestupku. Okrem trestného oznámenia prostredníctvom právneho zástupcu žalobkyne sa obrátila na žalovaného pokusom o zmier zo dňa 03.11.2020, ktorým ho vyzvala, aby najneskôr do 10.11.2020 predložil (alebo označil) tzv. dôkaz pravdy pre prípad, že by jeho vyššie označené tvrdenia považoval za pravdivé a zároveň ktorými by vyvrátil zásah do sféry jej osobnosti. Súčasne ho vyzvala, aby bezodkladne prestal konať spôsobom, o ktorom sa vyššie zmienila, resp. akýmkoľvek spôsobom, ktorým zasahuje do jej osobnostných práv. Keďže je jasné, že žiaden dôkaz pravdy neexistuje (resp. nemôže existovať), o čom svedčí mimochodom aj list žalovaného zo dňa 11.11.2020, ktorý adresoval jej právnenému zástupcovi ako odpoveď na vyššie uvedený pokus o zmier a v ktorom sa ani len okrajovo nezmienil o žiadnom dôkaze pravdy a rovnako ignoroval výzvu, aby sa jej ospravedlnil doporučeným listom adresovaným jednak k jej rukám, ako aj doporučeným listom adresovaným Mgr. Y. E., generálnemu riaditeľovi SNM a tiež aj verejne, na vyššie uvedených skupinách/stránkach FB v znení uvedenom v predmetnom pokuse o zmier. S poukazom na uvedené, keď žalovaný nevyužil možnosť mimosúdneho vyriešenia veci, nevidí inú možnosť, ako sa domôcť nápravy, než podaním tejto žaloby, nakoľko jej dôstojnosť a vážnosť v spoločnosti, a to ako u ľudí, ktorí ju osobne poznajú, tak aj u úplne cudzích ľudí, ktorí ju "poznajú" len z médií, bola v značnej miere znížená, rozhodla sa podať túto žalobu bez toho, aby sa domáhala aj náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, keďže má za to, že žalovaný má ešte jednu možnosť zvážiť, či by predsa nebolo preňho priaznivejšie vrátiť sa z kratšej cesty, ospravedlniť sa jej a prestať vo svojej proti zákonnej činnosti.

4. Po rozhodnutí súdov o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 31.12.2020 (viď body 3 až 6 odôvodnenia napadnutého uznesenia), dňa 25.06. 2021 podala žalobkyňa nový návrh na nariadenie neodkladného opatrenie, kde uviedla, že žalobou zo dňa 11.12.2020 sa domáha od žalovaného, aby sa jej písomne ospravedlnil doporučeným listom adresovaným k jej rukám na adresu jej pracoviska. Okrem toho sa dožadovala, aby žalovaný sa jej písomne ospravedlnil doporučeným listom adresovaným Mgr. Y. E., generálnemu riaditeľovi SNM na adresu jeho pracoviska, ako aj na stránkach a skupinách sociálnej siete Facebook s názvom „Fanny/ Franciska“, „Aristokracia na Slovensku“, „Várbarátok“, „ROŽŇAVA a OKOLIE sú SPOLUI!“, „Krasnahorka várának megmaradásáért és megújulásáért“, „Krasnohorské Podhradie a hrad Krásna Hôrka na starých fotografiách“, tak, ako to vyplýva z odôvodnenia pripojenej žaloby a na ktoré dôvody plne odkazuje, aby sa vyhla zbytočnej duplicity. Poukazovala na návrh zo dňa 29.12.2020, v ktorom navrhovala nariadenie neodkladného opatrenia s tým, aby súd uložil žalovanému zdržať sa akejkoľvek formy konania spočívajúceho v šírení a zverejňovaní informácií spojených s jej osobou predovšetkým z dôvodov, ktoré aj konkretizovala v označenom podaní, o ktorom aj súdy rozhodli s tým, že zvýraznila, že od tej doby sa výrazným spôsobom zmenilo dôkazne prostredie a sú dané také okolnosti, kvôli ktorým je nevyhnutné opäť bezodkladne upraviť pomery medzi účastníkmi tohto konania, keďže po rozhodnutí Krajského súdu v Košiciach žalovaný opäť zintenzívnil svoj útok na jej osobu. Odvolací súd síce zrušil napadnuté rozhodnutie o nariadení neodkladného opatrenia, na strane druhej považuje za nevyhnutné dodať, že aj sám odvolací súd v bode 32. odôvodnenia rozhodnutia výslovne upriamil pozornosť žalovaného na to, že zamietavé rozhodnutie odvolacieho súdu žalovaného nezbavuje zodpovednosti za porušenie jej zákonom a ústavou chránených práv. Odvolací súd žalovaného taktiež upozornil na to, že jeho negatívny osobný vzťah k jej osobe nemá byť zdrojom nepravdivých, pravdu skresľujúcich alebo znevažujúcich vyjadrení voči nej. Citovaný bod odôvodnenia zrejme ušlo pozornosti žalovaného, a nielenže naďalej zasahuje do mojich osobnostných práv (nerešpektujúc tak zároveň vyslovený právny názor odvolacieho súdu), ale tieto neoprávnené zásahy voči jej osobe v poslednej dobe aj rozširuje. Totižto žalovaný ju osočuje už aj vo svojej knihe „Prvých osem rokov (požiar na hrade Krásna Hôrka a pokusy o revitalizáciu)“, ktorú ponúka na predaj od polovice apríla r. 2021 (knihu v maďarskom jazyku sa chystá vydať v lete r. 2021). Podľa ňou zistených informácií svoju tvorbu minimálne dvakrát distribuoval na verejnosti, na námestí Baníkov v Rožňave, pri soche Františky Andrassyovej. Reklamu si robil samozrejme aj na sociálnych sieťach, obálku svojej knihy zverejnil s možnosťou jej objednania vo viacerých skupinách na sociálnej sieti Facebook, najmä v tých, ktoré sa venujú histórii hradov a pamätihodnostiam. Okrem toho, že svoju knihu ponúka aj na sociálnych sieťach, nosí ju osobne aj do lokálnych kníhkupectiev. O tom, ako si robí reklamu v našom regióne, konkrétne v Rožňave, kde v podstate každý každého pozná, svedčia aj pripojené fotografické zábery z kníhkupectva „Prečo knihy“ na námestí Baníkov v Rožňave. Teda je evidentné, že svoju publikáciu ponúka viacerými spôsobmi pre širokú verejnosť: príspevkami zo sociálnej siete FB, fotografickými zábermi Na jednej strane je pravda, že samotná Ústava Slovenskej republiky garantuje slobodu prejavu a právo každému vyjadrovať

svoje názory slovom, písmom, tlačou, obrazom alebo iným spôsobom, preto pochopiteľne naznačené základné práva žalovaného ani nespochybňuje. Ústava rovnako hovorí aj o tom, že slobodu prejavu a právo vyhľadávať a šíriť informácie možno obmedziť zákonom, ak ide o opatrenia v demokratickej spoločnosti nevyhnutné na ochranu práv a slobôd iných, bezpečnosť štátu, verejného poriadku, ochranu verejného zdravia a mravnosti. Navyše ústavnú ochranu požíva aj základné ľudské právo na zachovanie osobnej cti, dobrej povesti a ochranu dobrého mena. Vzhľadom aj na uvedené si myslí, že nikto by nemal prezentovať svoje názory (tobôž nie verejne) na základe vymyslených, zavádzajúcich a zlomyseľných tvrdení, a už vôbec nie v rozpore s dobrými mravmi (osobitne nie v hrubom rozpore s nimi), čo však žalovaný vo svojej knihe zjavne porušuje. Práve z uvedených dôvodov namieta konanie žalovaného, resp. jeho tvrdenia uvedené v jeho knihe, ktorými ohovára a osočuje nielen ju, ale v podstate celé Slovenské národné múzeum (ďalej tiež ako „SNM“), najmä jeho špecializované pracovisko v Betliari, ako aj bývalého riaditeľa múzea (G. Y.), ale aj ďalších bývalých i terajších pracovníkov. Samozrejme žalovaný vyjadruje sa priamo aj k jej osobe vo svojej publikácii, avšak aby bola konkrétna, tu si dovoľuje odcitovať určité časti z knihy žalovaného, konkrétne zo strany 123 a 124 knihy (bez akejkoľvek úpravy, aby si zachovala autenticitu citácie): „Dedičstvo Andrássovovcov bolo a je Eldorádom dobrodruhov skrývajúcich sa za všetko to bohatstvo a krásu, ktorú sa nám podarilo ukradnúť grófskemu rodu. Samozrejme ani G. Y. neodišiel odtiaľ len tak v roku 2018, nemohol len tak nechať napospas miestečko veľmi príjemné a na mnohé veci dobré a zjavne výnosné. Vrátil sa do SOGY, ale nariadil Y. E. zmanipulovanie výberového konania na post riaditeľa, a prijatie jeho bývalej spolužiačky a spolupáchateľky X. D.. Prostredníctvom ktorej, cez ktorú ešte aj začiatkom roku 2021 G. Y. ovláda Múzeum Betliar, a k nemu patriaci hrad a mauzóleum. Má tam slobodný prístup a SNM mu stále podlieha. Organizácia, ktorej nevdá, že počas obnovy nimi spôsobenej obrovskej škody, na dôležitom poste je slečna, na túto úlohu absolútne nepripravená, nekompetentná, nevzdelaná... ale pravda: lojálna. Ktorej bolo po vymenovaní zakázané sa vyjadrovať o Krásnej Hôrke, ale veď bola potrebná len ako figurína v rukách G. Y., ktorá bola na posúvanie sem a tam, a za ktorú sa dalo skryť a oklamať verejnosť rečami narcisa.“ „A nevdala po desiatky rokov ani E. predchodcom zaostalosť, odborná nepripravenosť, lajdáctvo, veľkohubosť a pýcha v Betliari. Ktorá potom zákonite viedla k obrovským škodám na zverenom kultúrnom bohatstve, hrade Krásna Hôrka. Slovenské národné múzeum, jeho generálne riaditeľstvo v Bratislave, pracovisko na Gemeri, Múzeum Betliar veľakrát dokázalo, že nemalo a nemá na to predpoklady, aby spravovalo, obhospodarovalo vzácne kultúrne pamiatky, ktoré sa zachovali po Andrássovcoch. Ľudia zamestnaní v tejto inštitúcii - SNM - dokázali svoju nekompetentnosť po desaťročia, ktoré predchádzali a priamo viedli ku požiaru na hrade Krásna Hôrka, a zjavne boli neschopní (pričom ich pravdaže neustále zaslepovala aj vidina nemalého peniazu, ktorý sa dal trhnúť na rekonštrukcii kultúrnej pamiatky) poriadnej roboty i počas uplynulých ôsmich rokov po smutnej udalosti. Štát, Ministerstvo kultúry SR by malo riešiť tento problém a zobrať tejto - SNM - neschopnej organizácii a jeho namysleným ľuďom spravovanie nášho vzácneho kultúrneho dedičstva.“ Žalovaný vo svojej knihe v podstate aj sám naznačuje, že v tomto duchu mieni pokračovať a zverejniť ničím nepodložené a neoverené informácie aj v budúcnosti. Má tu na mysli napríklad tvrdenie žalovaného uvedené na str. 5 a 6 svojej knihy, kde konkrétne uvádza, že „Po dlhé desaťročia existencie Andrássovského múzea na Gemeri ich (zamestnancov pracoviska) to ani veľmi nezaujímalo, nepokladali za potrebné bádať v dejinách tohto významného rodu. (...) tieto veci nezaujímajú ani v súčasnosti zamestnancov Betliarskeho múzea grófskeho rodu Andrássovovcov (...) Samozrejme, že to všetko podrobne opíšem, ale na inom mieste inou formou.“ Je to obdobne aj na strane 121, z ktorej cituje: „A postupne spracovávam aj všetko to - tie, akože vedľajšie veci - čo ma postretli od leta 2017, keď som po dlhých rokoch prípravy začal intenzívne pracovať na téme grófskeho rodu Andrássovovcov. Kedy som veľmi rýchlo narazil (okrem jednej) na zakrpatených, obmedzených ľudí v múzeu Betliar, ktorý buď nechápali, čo robím, alebo sa na zhnitých starých základoch riadili ideológiou ich nového mesiáša.“ Útoky žalovaného v poslednom období sa ešte zintenzívnili, o čom nepochybne svedčí aj samotné vyjadrenie žalovaného v tejto veci zo dňa 11.06.2021, v ktorom žalovaný opakovane hovorí o nekompetentnosti, nespôsobilosti pracovníkov SNM (vrátane jej osoby) s tým, že poukazuje na údajné „podozrenia z viacerých protizákonných konaní pracovníkov SNM, i jej odbočky Múzea Betliar“ o ktorých píše vo svojej knihe, samozrejme neoprávnene. Dokonca žalovaný naposledy zašiel tak ďaleko, že predmetnú knihu chcel odovzdať priamo predsedovi Okresného súdu v Rožňave dňa 07.06.2021, čo sa mu zrejme nepodarilo, keďže ako to tvrdí žalovaný, bol „napadnutý strážnikmi na Okresnom súde Rožňava“. O tom, že žalovaný nemá žiadne zábrany v osočovaní nielen mojej osoby, ale aj iných svedčí aj jeho verbálny útok na konajúcu sudkyňu, ktorá podľa tvrdení žalovaného o žalobe rozhodla opäť bez prítomnosti žalovaného, čo žalovaný považuje za absolútne neprijateľný a drsný prejav arogancie moci. Z uvedených skutočností je možné dospieť k záveru, že žalovaný je neustále presvedčený o tom, že on môže o iných uvádzať akékoľvek (teda aj lživé, klamlivé, vymyslené) výroky, keďže iba jeho názor

môže byť jediný správny (a to napriek tomu, že je evidentne mylný). Táto námietka je zvýraznená aj jeho predchádzajúcimi podaniami v tomto súdnom konaní zo dňa 03. a 04.02.2021, ktorými ju znovu osočuje, označuje ju znovu za nekompetentného a nečestného človeka. Je teda evidentné, že takéto konanie žalovaného nie je ojedinelé, ale je systematické, o čom svedčí aj jeho doterajšie správanie, z jeho strany ide o hrubé zasahovanie do jej osobnostných práv, pričom považuje za nesporné, že žalovaný konaním, ktoré vyššie špecifikuje, nielenže zasiahol do sféry jej osobnosti, dotkol sa jej občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj jej dobrého mena, ale v tomto konaní neprestajne pokračuje. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti má žalobkyňa dôvodnú obavu, že jej hrozí vážne nebezpečenstvo vzniku ďalšej ujmy, ak sa žalovanému nezakáže zdržať sa šírenia nepravdivých tvrdení o jej osobe adresovaných či už konkrétnym osobám alebo vo forme príspevkov na sociálnych sieťach, v médiách, ako aj v písanej a tlačenej forme. Platí to o to viac, že nepravdivé a osočujúce informácie týkajúce sa jej osoby zverejňuje verejne, pre neobmedzený počet osôb, čo značne zvyšuje intenzitu proti zákonného konania žalovaného a preto je nevyhnutné bez zbytočného odkladu upraviť pomery medzi stranami sporu a zabezpečiť, aby žalovaný prestal konať spôsobom, ktorým dlhodobo a nepretržite zasahuje do jej osobnostných práv, čím je aj daný prvok naliehavosti neodkladnej úpravy pomerov, keďže žalovaný vo verejnom šírení osočujúcich informácií o jej osobe naďalej pokračuje, v podstate bez akýchkoľvek zábran. Za týchto okolností podľa jej hlbokého presvedčenia dostatočne osvedčila existenciu nároku, ako aj nalievajú potrebu prinajmenšom dočasne upraviť pomery strán sporu, a to vo forme neodkladného opatrenia minimálne do právoplatného skončenia veci vedenej na tunajšom súde v konaní pod sp. zn. 4C/64/2020 (t.j. v prebiehajúcom konaní).

5. Ten istý deň doručila súdu opravu tohto návrhu, kde uviedla, že opravuje bod II. návrhu, konkrétne tretiu vetu v prvom odseku bodu II. z nesprávneho znenia: „I keď je pravda, že jeho rozhodnutie následne bolo zrušené odvolacím súdom, je potrebné zvýrazniť, že od tej doby, čo sa predmetné uznesenie zrušilo, výrazným spôsobom sa zmenilo dôkazne prostredie a sú dané také okolnosti, kvôli ktorým je nevyhnutné opäť bezodkladne upraviť pomery medzi účastníkmi tohto konania tak, ako na to nižšie poukážem.“ na správne znenie: „I keď je pravda, že jeho rozhodnutie následne bolo zmenené odvolacím súdom, je potrebné zvýrazniť, že od tej doby, čo sa predmetné uznesenie zmenilo, výrazným spôsobom sa zmenilo dôkazne prostredie a sú dané také okolnosti, kvôli ktorým je nevyhnutné opäť bezodkladne upraviť pomery medzi účastníkmi tohto konania tak, ako na to nižšie poukážem.“ Súčasne podobne opravuje aj druhú vetu v druhom odseku v bode II. návrhu z nesprávneho znenia: „Odvolací súd síce zrušil napadnuté rozhodnutie o nariadení neodkladného opatrenia, avšak na strane druhej považujem za nevyhnutné dodať, že aj sám odvolací súd v bode 32. odôvodnenia rozhodnutia výslovne upriamil pozornosť žalovaného na to, že zamietavé rozhodnutie odvolacieho súdu žalovaného nezbavuje zodpovednosti za porušenie mojich zákonom a ústavou chránených práv. Odvolací súd žalovaného taktiež upozornil na to, že jeho negatívny osobný vzťah k mojej osobe nemá byť zdrojom nepravdivých, pravdu skresľujúcich alebo znevažujúcich vyjadrení voči mne.“ na správne znenie: „Odvolací súd síce zmenil napadnuté rozhodnutie o nariadení neodkladného opatrenia, avšak na strane druhej považujem za nevyhnutné dodať, že aj sám odvolací súd v bode 32. odôvodnenia rozhodnutia výslovne upriamil pozornosť žalovaného na to, že zamietavé rozhodnutie odvolacieho súdu žalovaného nezbavuje zodpovednosti za porušenie mojich zákonom a ústavou chránených práv. Odvolací súd žalovaného taktiež upozornil na to, že jeho negatívny osobný vzťah k mojej osobe nemá byť zdrojom nepravdivých, pravdu skresľujúcich alebo znevažujúcich vyjadrení voči mne.“ Predmetom konania vo veci samej ako i konania o nariadenie neodkladného opatrenia je právo na ochranu osobnosti žalobkyne.

6. Na základe vykonaného dokazovania a jeho vyhodnotenia, po právnom posúdení veci v zmysle ust. § 324 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), § 325 ods. 1, ods. 2 písm. d/ CSP, § 326 ods. 1 CSP, § 329 ods. 1 veta prvá, ods. 2 CSP, súd prvej inštancie dospel k záveru, že na účely konania o neodkladnom opatrení žalobkyňa osvedčila existenciu zásahu do svojho práva na ochranu osobnosti, keď preukázala, že žalovaný na sociálnych sieťach, knihou z apríla 2021 ohovára, osočuje, uvádza, že je nekompletná, nevzdelaná, nepripravená, dosadená na výkon funkcie, ktorú mala obsadiť na základe zmanipulovaného výberového konania. Nepochybne ide o také skutkové tvrdenia, či hodnotiace úsudky žalovaného, ktoré majú spôsobilosť ohroziť česť a dobrú povesť žalobkyne, a pokiaľ im chýba vecný základ vyplývajúci z overiteľných pravdivých informácií, je opodstatnené požadovať od žalovaného nápravu. Žalobkyňa ako riaditeľka štátnej príspevkovej organizácie, nie je v postavení verejného činiteľa, teda v postavení osoby, ktorej prislúcha právo výkonu verejnej moci v mene štátu, ale z titulu svojho postavenia patrí do okruhu osôb verejného záujmu. Rozsah ochrany jej osobnostných práv je širší

ako v prípade verejného činiteľa (politika, prokurátora, ..), no jej činnosť môže byť predmetom verejnej kontroly a s ňou súvisiacej verejnej kritiky, pokiaľ ide o ochranu národného kultúrneho dedičstva, či chod štátnej inštitúcie, ktorá kritika musí byť vecná, podložená a primeraná. Žalobkyňou žiadané neodkladné opatrenie, aby sa žalovaný zdržal akéhokoľvek konania spočívajúceho v šírení a zverejňovaní informácií súvisiacich s jej osobou predstavuje absolútne obmedzenie slobody prejavu žalovaného, ktorého opodstatnenie a primeranosť žalobkyňa ale neodôvodnila. Rozhodnutie súdu, z ktorého by vyplýval absolútny zákaz výkonu práva na slobodu prejavu vo vzťahu medzi stranami sporu, by bolo vybočením zo zásad proporcionality. Súd prvej inštancie mal za to, že žalobkyňa síce v novom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia „zaktualizovala“ konanie žalovaného, ktoré prebieha v súčasnosti, s poukazom na jeho vyjadrenia o pracovníkoch terajších aj bývalých Múzea Betliar, teda aj o nej a časovo ohraničila trvanie nariadenia neodkladného opatrenia. Pri posudzovaní zásady proporcionality proti sebe stojacich práv - práva žalobkyne, že ako sa fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy, má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadostučinenie a práva žalovaného na slobodu a informácie (čl. 26 Ústavy SR), ale pokiaľ by súd návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovel, jeho rozhodnutie by síce malo zákonný podklad a sledovalo cieľ ochrany ústavou zaručeného práva žalobkyne na ochranu osobnosti, no zasiahol by do ústavou garantovaného práva na slobodu prejavu žalovaného bez splnenia podmienok vyžadovaných pre nariadenie neodkladného opatrenia, nakoľko zásah nezodpovedá proporcionality proti sebe stojacich práv a zjavne prekračuje prípustnú mieru, v znení formulácie navrhovaného neodkladného opatrenia „zdržať sa akejkoľvek formy konania spočívajúcej v šírení a zverejňovaní informácií spojených s Mgr. X. D.“. Z takto formulovaného výroku vyplýva, že žalovaný sa má zdržať hovoriť (informovať) o žalobkyni úplne, teda uvádzať o nej nielen zlé informácie (nepravdivé a hanlivé) ale aj dobré informácie. Návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým by bol uložený zákaz žalovanému šíriť a zverejňovať akékoľvek informácie o jej osobe, aj keď vykonáva funkciu riaditeľky štátnej príspevkovej organizácie, a teda je osobou verejného záujmu, nespĺňa požiadavku primeranosti obmedzení v konaní o nariadení neodkladného opatrenia ani požiadavku proporcionality zásahu do práva na slobodu prejavu v pomere k právu na ochranu osobnosti a s poukazom na hore uvedené skutočnosti návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol s tým, že o nároku na náhradu trov konania o neodkladnom opatrení súd rozhodne podľa § 262 ods. 1 CSP až v konečnom rozhodnutí vo veci.

7. V rámci plynutia lehoty na podanie odvolania proti napadnutému uzneseniu žalobkyňa doručila súdu prvej inštancie späťvzatie hore uvedeného návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, v ktorom uviedla, že s poukazom na žalovaného aktivity a to odo dňa vypracovania a podania návrhu, ktoré sa značne zintenzívnili, podaním odvolania by hrozilo, že meritórne rozhodnutie by trvalo dlhšie a preto podaný návrh dňa 25.6.2021 vzala späť s tým, že v priebehu veľmi krátkej doby podá nový obdobný návrh doplnený o nové skutočnosti, ku ktorým došlo v čase od podania predchádzajúceho návrhu. V zmysle § 370 ods. 1 CSP navrhovala napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušiť a konanie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia podaného dňa 25.6.2021 zastaviť (späťvzatie návrhu zo dňa 23.7.2021 na č.l. 218 spisu).

8. Žalovaný vo vyjadrení k späťvzatiu žaloby zo dňa 6.9.2021 na č.l. 256 spisu uviedol, že viackrát upozornil na konanie žalobkyne, ktoré je v rozpore so slušným správaním, keďže to žalobkyňa robí na základe klamstiev a na základe zdelenia osoby podozrivej z trestnej činnosti, čím ju prenasleduje a šikanuje, bráni jej práci a spôsobuje jej traumu. Preto sa aj obracia na úrad na ochranu oznamovateľov proti spoločenskej činnosti, pričom upozorňuje na konanie v rozpore so slušným správaním.

9. Podľa § 370 ods. 1, 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví.

10. V predmetnej veci žalobkyňa vzala svoju žalobu v celom rozsahu späť, keď už rozhodol súd prvej inštancie, ale rozhodnutie súdu nie je doposiaľ právoplatné a preto odvolací súd v súlade s hore citovaným zákonným ustanovením pripustil späťvzatie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 23.6.2021, doručeného Okresnému súdu Rožňava dňa 25.6.2021, zrušil napadnuté uznesenie Okresného súdu Rožňava č.k. 4C/64/2020-208 zo dňa 14.7.2021 a konanie o návrhu na nariadenie

neodkladného opatrenia zo dňa 23.6.2021, doručeného Okresnému súdu Rožňava dňa 25.6.2021, zastavil, keďže z vyjadrenia žalovaného k späťvzatiu žaloby zo strany žalobkyne nevyplýva, aby z vážnych dôvodov nesúhlasil so späťvzatím predmetného návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, podaného zo strany žalobkyne.

11. Nakoľko z obsahu spisu vyplýva podanie nového návrhu žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia vo veci zo dňa 5.8.2021 na č.l. 224, o ktorom doposiaľ nebolo súdom prvej inštancie rozhodnuté, uvedenú skutočnosť odvolací súd dáva súdu prvej inštancie do pozornosti.

12. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v konečnom rozhodnutí vo veci v zmysle § 262 ods. 1 CSP.

13. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je

podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).